

РЕШЕНИЕ

№ 20374

гр. София, 13.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **8681** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 54, ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ във връзка с чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на П. Д. И., срещу заповед № 18-6980/27.06.2024г. на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ – [населено място].

Жалбоподателят оспорва заповедта като незаконосъобразна, поради постановяването ѝ в противоречие с материалния закон, защото с нанасянето на сграда с идентификатор № 68134.626.207.5 се засягат границите и площта на неговия имот с идентификатор № 68134.626.207.1. В нарушение на принципа на служебното начало, ответникът не е събрал всички необходими доказателства, за да бъдат изяснени относимите за случая факти и обстоятелства, както и не е указал на страната да попълни преписката с допълнителни писмени доказателства. Органът не е изследвал въпроса дали в представения проект за изменение на кадастралната карта, местоположението и границите на сградите съответстват на правата на собственост на всички заинтересовани лица, дори напротив, след като го е одобрил се е стигнало до отнемане на 4 кв.м. от площта на сграда с идентификатор № 68134.626.207.1. Твърди се, че новонанесената сграда с идентификатор № 68134.626.207.5 не представлява самостоятелен обект на кадастъра, защото в нейната конструкция липсвала една от ограждащите стени.

Жалбоподателят, чрез своя процесуален представител адв. С. Т. моли да бъде отменена заповед № 18-6980/27.06.2024г. на началника на СГКК- [населено място], както и да му бъдат възстановени направените по делото разноски. В писмени бележки от 02.06.2025г. са обобщени доводите за незаконосъобразност на административния акт.

Ответникът – началник на СГКК – [населено място], редовно призован не изпраща

процесуален представител в проведените открити съдебни заседания. Депозирано е писмено становище за неоснователност на подадената жалба. Посочва се, че заповедта е издадена от орган в рамките на неговата компетентност, при спазване на предвидената форма и без да са били допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и материалния закон- чл.54, ал.2 ЗКИР.

Заинтересованата страна- М. Д. Г. не изразява становище по направеното оспорване на заповедта.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по повод подадено заявление с вх. № 01-142377/13.03.2024г. от М. Д. Г., за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри /КККР/ по отношение на сграда с идентификатор № 68134.626.207.1, находяща се в [населено място], район „П.“, [улица].

Изменението се процедира въз основа на скица-проект № 15-362852/09.04.2024г. Приложена е и обяснителна записка, изготвена от правоспособно лице по кадастъра, видно от която целта на проекта е коригиране на границите на сграда с идентификатор № 68134.626.207.1 с площ от 32 кв.м., чрез нанасяне на сграда с идентификатор № 68134.626.207.5 с площ от 16 кв.м., представляваща гараж. В тази записка е отбелязано още, че гаражът собственост на М. Д. Г. некоректно е отразен в КККР, като част от сграда с идентификатор № 68134.626.207.1, в обема на която попадат два отделни гаража, единият от които се заснема с идентификатор № 68134.626.207.5. Този гараж представлявал конструктивно отделна сграда, поради което следвало да бъде нанесена като такава в КК. Между двата гаража съществувала дилатационна fuga и бил изграден двоен зид. В резултат на исканото изменение се образували две отделни сгради: 1. сграда с идентификатор № 68134.626.207.1 с площ от 16 кв.м., представляваща гараж, описан в позволителен билет и архитектурен проект от 1971г.; 2. сграда с идентификатор № 68134.626.207.5 с площ от 16 кв.м. , представляваща гараж, съгласно разрешение за строеж и одобрен архитектурен проект от 1998г.

От приложението към удостоверение за приет проект за изменение на кадастралната карта и регистри за територията на район „П.“ се установява, че след нанасяне на сграда с идентификатор № 68134.626.207.5 с площ от 16 кв.м. се засягат границите, както и площта на сграда с идентификатор № 68134.626.207.1, която се намалява от 32 кв.м. на 16 кв.м.

Сграда с идентификатор № 68134.626.207.1, съгласно одобрената със заповед № РД-18-4/09.03.2016г. на изпълнителния директор на АГКК, кадастрална карта и регистри за територията на Столична община, район „П.“, [улица] с площ от 32 кв.м., брой етажи- 1, предназначение- гараж. В кадастралния регистър, няма вписани данни за собствениците на вещта.

За образуваното административно производство са били изпратени уведомления до П. Д. И. и П. Д. П. изх. № 24-11446/09.04.2024г. По преписката са приложени надлежно връчени съобщения на лицата за стартиралото административно производство.

Подадено е било възражение вх. № 02-418/22.04.2024г. от П. Д. И. и П. Д. П. /починала в хода на делото на 20.11.2024г./, в което е изразено несъгласие с процедираното искане за изменение на кадастралната карта, поради обстоятелството, че се намалява площта на сграда с идентификатор № 68134.626.207.1, която става 16 кв.м., а съобразно строителната документация от 1971г. застроената площ на гаража била 20 кв.м.

Заинтересованата страна М. Д. Г. се легитимира, като собственик по силата на договор за доброволна делба от 22.12.2003г., вписан в Службата по вписвания- С., вх. рег. № 52535, том XXIII, имотна партида № 240092, на следния недвижим имот: гараж със застроена площ от 16, 75 кв.м., построен в северната част на УПИ I-207, кв.345, местност „Л.“, [улица], при граници: от две страни улици, УПИ II-206, УПИ XII-196 и УПИ XIII-195.

Административното производство е приключило с издаването на заповед № 18-6980/27.06.2024г. на началника на СГКК – [населено място]. С нея е одобрено изменение на КККР на район „П.“, приета със заповед № РД-18-4/09.03.2016г. на изпълнителния директор на АГКК, съгласно скица-проект № 15-362852/09.04.2024г., състоящо се в коригиране на границите на сграда с идентификатор № 68134.626.207.1, при което се отразява сграда с идентификатор № 68134.626.207.5, собственост на М. Д. Г., с площ от 16 кв.м. и предназначение- гараж.

Уведомление по чл. 61, ал. 1 АПК във връзка с чл. 54, ал. 4 ЗКИР, че е издадена цитираната по-горе заповед, е било изпратено на жалбоподателя П. Д. И. и получено от него на 09.07.2024г.

В процеса е допуснато и прието заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещото лице арх. А. Б., от данните по което се установяват следните релевантни за предмета на спора факти и обстоятелства:

1.С позволителен билет № 225/30.08.1971г. е било разрешено строителство на гараж със застроена площ 20 кв.м. в УПИ I-207, кв.345 местност „Л.“, който е ситуиран в северната част на имота, като външните му размери са 3,50м/5,70м. Издадено е било разрешение за строеж № 195/24.08.1998г. за два гаража в ПИ с идентификатор № 68134.626.207, като съобразно одобрен инвестиционен проект от 1998г. гараж № 1 е с площ от 44,33 кв.м. и е разположен в югозападната част на имота, а гараж № 3 е с площ от 16,08 кв.м. и е разположен в северната част на имота, долепен до съществуващ гараж и до северната фасадна стена на жилищната сграда.

2. При извършен оглед на място и направени измервания с електронна рулетка, вещото лице е установило, че първоначално е бил построен гаражът от 1971г. с размери 5,76м.(4,10м.), 4м. (2,46м.) и застроена площ от 20,34 кв.м., който е с „Г“ образна форма. Вторият гараж от 1998г. е бил изграден до съществуващия гараж и до жилищната сграда, като същият няма две самостоятелни стени. При изпълнението му са направени две оградащи стени- към улицата и към двора. Покривната му конструкция е стоманобетонна плоча, която стъпва върху покрива на гаража от 1971г., а застроената му площ е 14,04 кв.м.

3. Г., изграден по позволителен билет № 225/30.08.1971г. е с изпълнени с мозайки от външната стена към улицата и по цокъла към двора, както и има монтирани прозорци на южната и западната фасадни стени. Западната фасадна стена на гаража, на която е монтиран прозорец и е с оформен мозаечен цокъл е видима от вътрешното пространство на гаража по проекта от 1998г. Двата гаража не са изградени в съответствие с одобрените инвестиционни проекти.

4. Г. на М. Д. Г. е изграден до съществуващия гараж, по одобрен проект от 1971г. и до жилищната сграда в имота. В частите, където е долепен до съществуващите сгради не са изградени самостоятелни стени на обекта. За оградащи стени са използвани стените на жилищната сграда и на гаража от 1971г. Изпълнени са оградащи стени само към двора и към улицата, както и двускатен покрив с малък наклон. При огледа отвътре се установявало, че покривът му стъпвал върху покривната плоча на гаража от 1971г. Този гараж не съответствал на предвиденото с инвестиционният проект от 21.08.1998г., по отношение на размерите му, които са 5м./3,35м., а изпълнените на място са: 4,82м./ 2,97м. и в липсата на самостоятелни стени, отделени с дилатационни фуги от жилищната сграда и другия гараж. Действителната му застроена площ била 14,32 кв.м., в която не се включвала западната фасадна стена на гаража от 1971г., която към момента била обща за двата обекта.

5. Г. по разрешителен билет № 225/30.08.1971г. е с ограждащи стени, като на северната е монтирана врата, а на западната и на южната има поставени прозорци. Той е с „Г“ образна форма, размери по план 5,76м.(4,10м.)/ 4м. (2,46м.), със застроена площ - 20,34 кв.м. По одобрен проект гаражът е с правоъгълна форма и с размери 3,50м./5,70м., респ. застроена площ от 19,95 кв.м.

6. Съгласно допуснатото изменение на кадастралната карта по скицата -проект, линията 1-2, която разделя двата обекта, навлиза с 26 см. в гараж с идентификатор № 68134.626.207.1, като по този начин се отнема площ от 1,26 кв.м.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, защото е насочена срещу индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, подадена е от активно легитимирано лице, в законоустановения 14-дневен срок по чл. 54, ал. 6 ЗКИР във връзка с чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, заповед № 18-6980/27.06.2024г. е издадена от компетентен административен орган – началника на СГКК – [населено място] /чл. 54, ал. 4 ЗКИР/, в установената писмена форма /чл. 59, ал. 2 АПК/, поради което не са налице основания за прогласяване на нищожността ѝ по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за нейната отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

На второ място, атакуваният акт е издаден без да е било допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Не е нарушено и накърнено правото на защита на жалбоподателя в хода на производството, който е бил уведомен за неговото образуване и протичане. От страна на ответника са били предприети действия по уведомяване на жалбоподателя, с което е спазена нормата на чл.26 АПК, вменяваща задължение за административния орган да информира заинтересованото лице за провежданото производство по чл.54 ЗКИР. Жалбоподателят е упражнил правото си да подаде възражение, като не е било ограничено и пречатствано участието му в тази фаза на процеса.

На трето място, производството по изменение на КККР е регламентирано от законодателя в глава шеста „Поддържане в актуално състояние на КККР“ от ЗКИР и стартира по заявление от собственик, друго лице, когато това е предвидено в закон, или въз основа на служебно постъпила информация от ведомство или община. В чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР изрично е посочено, че „КККР се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на непълноти или грешки. „Непълноти или грешки“, съгласно легалната дефиниция на § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР, са несъответствия в границите и очертаванията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние. Измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри се извършват от съответната служба по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота /чл. 51, ал. 2 ЗКИР/. За извършване на измененията в КК се изработва от правоспособно лице по кадастър проект в цифров и в графичен вид, в който новообразуваните имоти са индивидуализирани с граници и идентификатор /чл. 51, ал. 6 ЗКИР/. При допълване на непълноти или поправяне на грешки в кадастралната карта проектът съдържа и данни от геодезически измервания /чл. 51, ал. 7 ЗКИР/. В случаите по чл. 52 от с.з. въз основа на проекта за изменение на КККР и след постъпване на данните от вписан акт по чл. 86, ал. 1 от ЗКИР /за новообразуваните парцели и извършеното вписване/ се издава скица-проект за недвижим имот, който не е отразен в кадастралната карта и кадастралните регистри. Сред тези случаи са: промяна на граница по взаимно съгласие на собствениците и съединяване на поземлени имоти на различни собственици /чл. 52, ал. 1, т. 3-4 ЗКИР/. Съгласно чл. 53а, ал. 1 ЗКИР „измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри се извършват без издаване

на заповед в случаите по чл. 52 и 53, както и при изрично изброените в тази норма хипотези.

На четвърто място, процесният казус, се отнася за твърдени грешки, които се коригират от службите по геодезия, картография и кадастър въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти /чл. 54, ал. 1 от ЗКИР/. При наличието им се издава заповед за одобряване на изменението от началника на съответната СГКК, придружена от скица-проект /чл. 54, ал. 4 от ЗКИР/.

По повод исканото изменение и съгласно скицата- проект, в кадастралната карта за територията на Столична община, район „П.“, се нанася сграда с идентификатор № 68134.626.207.5 с площ от 16 кв.м. Едновременно с това, сграда с идентификатор № 68134.626.207.1 се отразява с по-малка площ, а именно: 16 кв.м.

В мотивите на Тълкувателно решение № 8 от 23.02.2016г. по т. дело № 8/2014г. на ОСГК на ВКС на РБ е прието следното: „одобрените по реда на ЗКИР кадастрални карти и кадастрални регистри имат декларативно действие. От тях не произтичат промени във вещноправния статут на имотите. За отразените данни за имотите в кадастралната карта законодателят е създал в чл. 2, ал. 5 ЗКИР оборима презумпция за вярност, но неправилното отразяване на правото на собственост не води до пораждање, изменение или погасяване на правото. Що се отнася до данните за носителите на вещни права, записани в кадастралния регистър, тази презумпция съществува доколкото следва да бъде зачетен легитимиращият ефект на акта за собственост. Отсъствието или наличието на запис в кадастралния регистър не може да има доказателствено значение или легитимиращ ефект, по-големи от тези на актовете за собственост. /.../ Грешното заснемане в кадастралната карта на границите на един недвижим имот не води до промяна на правото на собственост върху грешно заснетата част от имота, защото кадастралната карта няма вещно-прехвърлително действие“.

„Обекти на кадастър, съгласно чл. 23 ЗКИР са поземлените имоти, сградите и съоръженията и самостоятелните обекти в сгради или технически съоръжения. Данните за тези обекти се документират в кадастралната карта и кадастрални регистри съобразно съществуващото положение, като се отчитат материализирани на място граници и се заснемат съществуващи сгради и технически съоръжения, както и самостоятелни обекти в тях, съобразно техните очертания /арг. чл. 29 ЗКИР, чл. 38 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри/“ /Решение № 5416 от 28.04.2021г. по адм. дело № 11077/2020г., II-ро отд. на ВАС на РБ/.

При извършеното изменение на кадастралната карта по скицата- проект № 15-362852/09.04.2024г., вътре в обема на сграда с идентификатор № 68134.626.207.1 се образува самостоятелен обект с идентификатор № 68134.626.207.5, като едновременно с това се променят границите и площта на сграда с идентификатор № 68134.626.207.1.

Съгласно чл. 23, т.2 от ЗКИР, „недвижим имот - обект на кадастър е сграда, включително изградена в груб строеж, както и съоръжение на техническата инфраструктура, в което има самостоятелен обект“.

Съгласно § 16 от ДР на ЗКИР, "сграда" или "постройка" е самостоятелен строеж на основното или на допълващото застрояване по ЗУТ трайно прикрепен към земята, с отделени от външната среда организирани вътрешни пространства и с функционално предназначение съгласно класификатора, а съгласно чл. 38, ал. 4 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. се заснемат всички сгради, с изключение на тези, които не са изградени в груб строеж; временните и паянтовите стопански сгради без масивни основи; паянтови стопански сгради с масивни основи, които са с височина, по-малка от 2 м., или с площ по-малка от 3 кв.м.

За новонанесената сграда с идентификатор № 68134.626.207.5, вещото лице е дало заключение, че за две от нейните ограждащи стени са използвани стените на жилищна сграда с идентификатор № 68134.626.207.2 и на сграда с идентификатор № 68134.626.207.1, а другите две стени- към двора и към улицата са изпълнени, както и сградата има двускатен покрив с малък наклон. Конструкцията на обекта е направена по начин, който не дава възможност след демонтирането му да бъде преместен в пространството без да загуби своята индивидуализация. Следователно, сградата е трайно прикрепена към терена, поради което не попада сред изключенията на чл. 38, ал. 4 от Наредба № РД - 02-20-5 от 15.12.2016 г., същата е обект на кадастъра и следва да бъде заснета в него.

Съгласно чл. 74, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, "съществуващи на терена сгради" или съоръжения на техническата инфраструктура, в които има самостоятелни обекти, се отразяват в кадастралната карта и кадастралните регистри въз основа на заснемане на „съществуващото на място състояние“. От заключението на вещото лице се установява, че новонанесената сграда е съществуваща на място, за което няма спор между страните. По принцип отразяването на сграда, която може да бъде обект на кадастъра, е само по действителното състояние на същата и то към момента, в който се заснема на терена. Поради тези съображения, неоснователно се явява възражението на жалбоподателя, че липсва недвижим имот, който да бъде обект на кадастъра по см. на чл.23, т.2 от ЗКИР.

Както вече се изложи, с одобреното изменение на кадастралната карта се коригират площта и границите на сграда с идентификатор № 68134.626.207.1, като площта ѝ се намалява на 16 кв.м., а западната граница ѝ се отразява по линията на цифри 1-2 на скицата-проект № 15-362852/09.04.2024г. Нещо повече, от становището на вещото лице се установява, че с нанасянето на тази граница по линията 1-2 се навлиза в пространството на сградата по позволителен билет № 225/30.08.1971г., като се отнемат от него 1, 26 кв.м. Съществуват и несъответствия относно застроената площ на новия обект с идентификатор № 68134.626.207.5. Съгласно чл.27, ал.1, т.2 от ЗКИР, основни кадастрални данни за сграда са нейният идентификатор; граница и/или очертание; застроена площ, определена с геодезическите координати на определящите точки; брой етажи; предназначение; адрес. В случая, със заповедта сградата е отразена със застроена площ от 16 кв.м., а според вещото лице действителната застроена площ е 14, 32 кв.м. От друга страна, построенят през 1971г. гараж, според данните от експертното изследване е с площ от 20, 34 кв.м., а след отразяването на новата сграда с идентификатор № 68134.626.207.5, този обект остава с площ от 16 кв.м.

При това положение, дори и да се приеме, че е налице грешка, т.е. това фактическо установяване да предпоставя производство по чл. 54, ал. 1 и ал.4 във връзка с § 1, т.

16 от ДР на ЗКИР, когато се установи наличието на спор за материално право, първо се разрешава той /Решение № 12546 от 24.09.2019г. по дело № 13361/2018 г., II-ро отд. на ВАС на РБ/.

„Промяната в имотните граници на поземлените имоти, каквато е целта на поисканото изменение, и произтичащата от това промяна в данните за площта е свързано винаги с изменение на основни кадастрални данни, което може да се извърши само на основание чл. 51, ал. 1, т. 1 във връзка с т. 2 от ЗКИР и при спазване на правилата на чл. 54, ал. 2 от ЗКИР“ /Решение № 7965 от 28.05.2019г. по дело № 13934/2018г., II-ро отд. ВАС/. Този спор не може да се разреши чрез представените по делото документи за собственост, тъй като проверката на източниците, удостоверяващи вещните права на жалбоподателя и заинтересованата страна, е извън компетентността на административния орган и на съда в това производство, тъй като спорът за права може да бъде решен само от общия съд /Решение № 3443 от 05.03.2020г. по дело № 1232/2019г., II-ро отд. на ВАС/.

В цитираното решение на ВАС на РБ е посочено също, че „за да се приеме спорът за обективизиран, не е необходимо той да е предявен пред гражданския съд, а е достатъчно противоречието в твърденията на страните. При оспорването на заповедта пред административния съд то е несъмнено, а липсата на възражение против изменението на кадастъра в административното производство е без значение за този извод, след като не е постигнато съгласие между заинтересованите страни“.

В конкретния случай, подобно съгласие липсва между П. Д. И. и М. Д. Г. и след като жалбоподателят е възразил относно исканото изменение на КККР, един от начините е разрешаване на спора по чл. 54, ал. 2 ЗКИР, след което и в изпълнение на влязло в сила съдебно решение целеното изменение ще се осъществи *ex lege*, без да е необходимо издаването на заповед от началника на СГКК- С. /чл. 53а, т. 1 ЗКИР; Решение № 4112 от 13.04.2020г. по дело № 1784/2019г., II-ро отд. на ВАС/.

„Спорът за материално право най-често се изразява в това, че реална част от един недвижим имот е заснета към съседен имот или цял имот не е заснет като самостоятелен, а е инкорпориран в съседен имот. /.../ При уважен иск за собственост на недвижим имот, в диспозитива на съдебния акт следва да се установи правото на собственост, а когато правният интерес за предявяване на иска произтича от допусната в кадастралната карта непълнота или грешка - да се посочи и в какво се състои същата. Съдебното решение, придружено от скица - проект, ще бъде основание за изменение на кадастралната карта от органите по кадастъра, както и за записване в кадастралния регистър на действителния собственик по реда на чл. 54, ал. 4 ЗКИР. Когато имотът се намира в урегулирана територия и имотните граници не съвпадат с регулационните, на изменение съгласно чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ ще подлежи и влезият в сила подробен устройствен план. /Тълкувателно решение № 8 от 23.02.2016г. по дело № 8/2014г., ОСГК на ВКС на РБ/.

В този смисъл, пред П. Д. И. и М. Д. Г. е открита възможността да разрешат

спорът за материално право пред гражданския съд и едва след това би могло да се процедира изменение на КKKP, чрез отразяване на сграда с идентификатор № 68134.626.207.5 с посочената площ от 16 кв.м.

Ответникът не е провел пълно изследване на относимите обстоятелствата, което е довело до издаването на акт, който не отразява действителното фактическо и правно положение. След като с исканото изменение се създава конкуренция на права, то неправилно е било допуснато изменение на кадастралната карта, одобрена със заповед № РД-18-4/09.03.2016г. на изпълнителния директор на АГКК. При отнемане на площ от сграда с идентификатор № 68134.626.207.1 и промяна на нейната граница, административният орган не е съобразил индицията за спор за материално право.

Спорът за материално право е отрицателно материалноправно условие за формиране на волеизявление по чл. 51, ал. 1, т. 2 ЗКИР, до разрешаването му по съдебен ред - чл. 54, ал. 2, изр. 1 ЗКИР. Предпоставка да се одобри промяна в КК би възникнала или с влизането в сила на съдебно решение по спора за вещно право - чл. 53а, т. 1 ЗКИР (което би могло да опровергае оборимата презумпция по чл. 2, ал. 5 ЗКИР), или при постигане на съгласие между заинтересованите собственици - чл. 52, ал. 1, т. 3 ЗКИР, каквото не е налице в настоящия случай / в този смисъл вж. Решение № 11941 от 19.08.2019 г. по дело № 9868/2018г. на ВАС на РБ/.

В заключение, началникът на СГКК – [населено място], незаконосъобразно е одобрил изменение на КKKP, чрез нанасяне на нов обект- сграда с идентификатор № 68134.626.207.5, находяща се в [населено място], район „П.“, [улица]. При осъществяване на предпоставките по ЗКИР и Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016г., има възможност за ново инициране на производство по изменение на КKKP от заинтересованите лица. /Решение № 4537 от 08.04.2021г. по дело № 11726/2020 г., II-ро отд. на ВАС/.

При този изход на спора искането на представителя на жалбоподателя адв. С. Т. за присъждане на разноски следва да бъде уважено. Видно от приложения списък по чл.80 ГПК, те възлизат на стойност от 1 720, 00 /хиляда седемстотин и двадесет/ лева и представляват заплатени държавна такса, хонорар за изготвяне на експертизата и адвокатско възнаграждение за процесуално представителство. В писмения отговор на ответника е обективизирано възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на основание чл.78, ал.5 ГПК. Видно от представения договор за правна помощ от 22.07.2024г., фактури № 22/22.07.2024г. и № 38/18.11.2024г., както и преводни нареждания от 23.07.2024г. и 18.11.2024г., П. Д. И. е заплатил на адв. С. Д. Т. сумата от 1 200, 00 /хиляда и двеста/ лева. Съдът след като съобрази мотивите на Решение по дело № С-438/22 на СЕС, фактическата и правна сложност на спора, приема, че този размер от 1 200, 00 /хиляда и двеста/ лева е справедлив и обоснован по смисъла на чл.36, ал.2 от Закона за адвокатурата, не е прекомерен и

съответства изцяло на обема на осъществените правна помощ и съдействие.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК,
Административен съд София-град, II-ро отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № **18-6980/27.06.2024г.** на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър- [населено място], по жалбата на П. Д. И. ЕГН [ЕГН] от [населено място], район „П.“, [улица], ет.2.

ОСЪЖДА Агенция по геодезия, картография и кадастър с адрес: [населено място],[жк], [улица] да заплати на П. Д. И. ЕГН [ЕГН] от [населено място], район „П.“, [улица], ет.2, сумата в размер на 1 720,00 /хиляда седемстотин и двадесет/ лева на основание чл.143, ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението за неговото постановяване.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

Съдия: